

Komen als geroepen

Noorderlicht
ROTTERDAM
dienst

Zondag 28 januari 2024
Voorganger: Gerrit van Meijeren

Preek

Dienst zondag 28 januari 2024, voorganger: ds. Gerrit van Meijeren

Komen als geroepen

Dit is een geredigeerde versie van de door ds. Gerrit van Meijeren uitgesproken preek.

Gemeente van Jezus Christus,

Er zijn momenten waarop een innerlijke stem ons roept, ons richting geeft. Het voelt wellicht vreemd, zelfs ontzagwekkend, om meegevoerd te worden door zo'n roep. In onze tijd, waarin zelfregie hoogtij viert, lijkt het volgen van zo'n stem bijna tegenstrijdig.

Toch zien we dit gebeuren in het Evangelie. Jezus trekt zich terug naar Galilea na de gevangenneming van Johannes en begint daar Zijn verkondiging. Als Hij vier vissers aan het werk ziet, roept Hij hen. Zonder aarzeling laten ze alles achter en volgen Hem.

Dit roepingsverhaal confronteert ons met onze weerstanden. Is het onverantwoordelijk om zomaar je bestaan achter te laten? Toch, in de ontmoeting met Jezus, wordt het persoonlijk. Het is een moment van liefde, van herkenning, waarin Jezus' roep ons tot de kern raakt.

'Volgen' betekent niet het opgeven van eigen beslissingen, maar leven in verbondenheid met Hem. Het is een uitnodiging om deel te hebben aan Zijn leven, Zijn missie - een echo van de mystieke liefdestaal uit Hooglied.

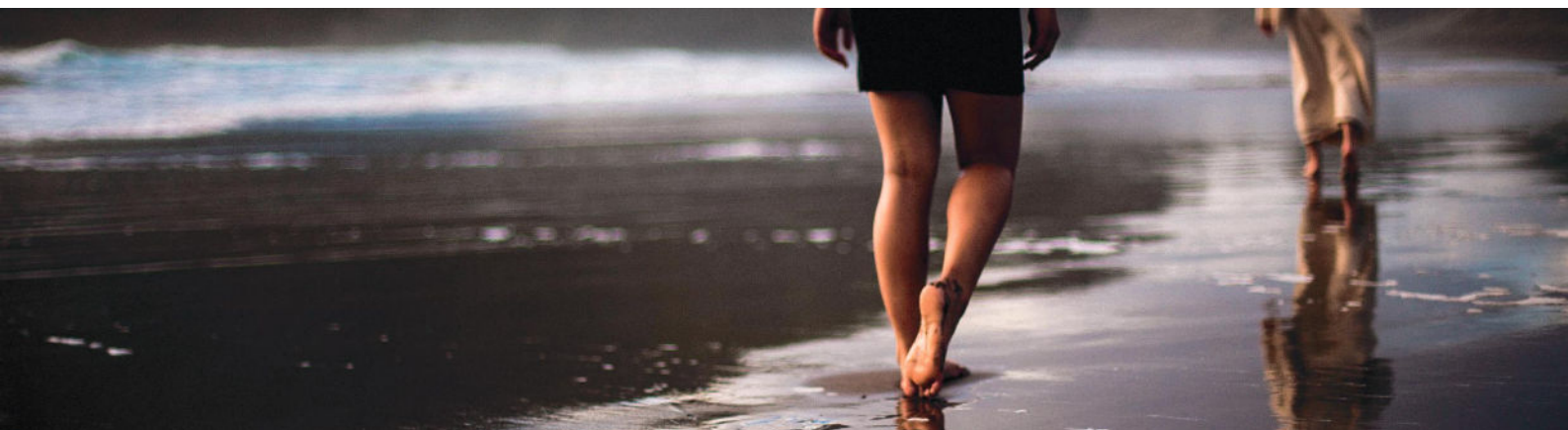
Dit verhaal daagt ons uit onze zekerheden los te laten en ruimte te maken voor het onvoorziene. Het nodigt ons uit om het bekende te verlaten en het onbekende met Jezus te omarmen, om 'vissers van mensen' te worden.

De roeping van de vissers toont een continuïteit tussen hun dagelijkse werk en hun nieuwe missie. Het transformeert hun identiteit, waarbij hun beroep een diepere betekenis krijgt.

Onze eigen roeping is wellicht niet zo radicaal, maar ieder van ons heeft een unieke bijdrage te leveren. Henri Nouwen benadrukt dat onze roeping zich ontvouwt in trouw aan het kleine, in de alledaagse momenten en beslissingen.

Deze roeping kan ons leven ingrijpend veranderen en soms zelfs breuken veroorzaken. Maar het is een pad dat we volgen in geloof en vertrouwen, geïnspireerd door de stem die we hebben gehoord. We staan niet alleen in deze roeping. Jezus, die de vissers riep, ziet ook in ons mogelijkheden en talenten. Hij nodigt ons uit om deel uit te maken van Zijn missie, om in onze eigen context 'vissers van mensen' te zijn.

Laten we de moed vinden om deze roeping te omarmen, om onze zekerheden achter ons te laten en Jezus te volgen. Moge Zijn licht ons leiden en ons inspireren om Zijn liefde uit te dragen in onze wereld.

En dan komt Jezus langs het Meer waar vier vissers aan het werk zijn. En dan roept Hij hen. Weg van hun netten. Weg van hun vader. Kom, volg Mij.

is dat niet enorm onverantwoordelijk? Om zomaar zonder praten, je netten los te laten? Je netten, dat zijn de middelen van het bestaan.

En je vader – dat is toch je familie, de basale zekerheid van je ouderlijk huis! Doet dat er allemaal ineens niet meer toe? En Heer, waarom is er geen tijd om over uw roepstem na te denken of af te wegen? Waarom toch komt U ons storen?

Jezus ziet hen en hij roept hen en zij volgen hem.

Het is alsof je even helemaal apart wordt genomen. Onder vier ogen. Alles valt stil. Er is alleen nog die Vreemdeling en jij. En het wordt persoonlijk. Dit is het uur van de waarheid. Dit is het uur van de liefde. Waarin je zijn stem herkent. Het licht gaat schijnen. Er valt een beslissing. Die je leven bepaalt. 'Volg mij!'

Jezus ziet hen en hij roept hen en zij volgen hem.

Dat woord dat in de Evangeliën wordt gebruikt voor dat 'volgen', dat betekent niet dat je nooit meer zelf een beslissing neemt, en voortaan alles maar aan Jezus overlaat. Volgen betekent vooral: deelhebben aan Jezus. Leven in verbondenheid met hem. Het doet denken aan wat er in Hooglied staat: Hij is van mij, ik ben van hem... Liefdestaal. Mystiek.

Simon en Andreas laten hun netten, hun bestaansmiddelen achter zich. Johannes en Jakobus zelfs hun ouderlijk huis. Het zijn zekerheden die worden losgelaten. Je werk, je inkomen. Het familiebedrijf. Je thuis.

Het slaat ook breuken. Je vrienden begrijpen het niet. Of je moeder of je dochter. Wat bezielt je om je in te zetten voor het Koninkrijk van vrede en gerechtigheid? Voor de kerk? Voor mensen in nood? Voor God? Er zijn landen in de wereld waar broeders en zusters dat heel diep zelfs aan den lijve ervaren, wat het volgen van de Heer kost. <https://www.opendoors.nl/ranglijst/>

En Jezus drukt dat uit in een beeld dat aansluit bij hun beroep. Ik zal van jullie vissers, vissers van mensen maken! Redders van drenkelingen, betekent dat. En zo trekken ze later na Pasen de wereld in... Dat is het gemeenschappelijke. Tussen toen en nu. Tussen daar en hier. Dat voortaan Jezus Christus in het centrum van mijn leven staat. Dat ik me op Hem oriënteer. Dat ik me aan Hem verlies.

